

04 listopada 2009

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie
za pośrednictwem
Samorządowego Kolegium Odwoławczego
pl. Kielecka 44

PL 02-530 Warszawa

[wersja elektroniczna listu : http://ste-silesia.org/warszawa/WSA.pdf](http://ste-silesia.org/warszawa/WSA.pdf)

SKARGA

Na Postanowienie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie nr KOC/3688/Oś/09 z dnia 29 września 2009 r. (data otrzymania: 13-go listopada 2009) w sprawie postanowienia Prezydenta Miasta St. Warszawy nr 207/OŚ/2009 o nadaniu rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji Prezydenta m.st. Warszawy Nr 607/08/2009 z dnia 16 czerwca 2009r., znak: OS-IV-MSK-76242-19647-08 ustalającej środowiskowe uwarunkowania zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na realizacji instalacji do odzysku lub unieszkodliwiania odpadów innych niż niebezpieczne przy zastosowaniu procesów termicznych w ramach modernizacji i rozbudowy Zakładu Unieszkodliwiania Stałych Odpadów Komunalnych przy ul. Gwarków 9 w Dzielnicy Targówek m.st. Warszawy.

Niniejszym składamy skargę na powyższe postanowienie i wnioskujemy o jego uchylenie w całości, a także o uchylenie postanowienia pierwszej instancji o natychmiastowej wykonalności wskazanej decyzji. Stowarzyszenie Technologii Ekologicznych SILESIA z Opola wnosi o dopuszczenie do procedury odwoławczej decyzji środowiskowych uwarunkowań zgody budowy w/w instalacji gospodarki odpadami przy ulicy Gwarków 9 w Warszawie.

Zaskarżonemu postanowieniu zarzucamy naruszenie zasady pierwszeństwa prawa wspólnotowego poprzez zastosowanie art. 33 ust. 1 i 1a ustawy prawo ochrony środowiska, który jest niezgodny z dyrektywą Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 29 września 2009 r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Warszawie stwierdziło¹ niedopuszczalność zażalenia m.in. Stowarzyszenie Technologii Ekologicznych SILESIA z Opola (zwanego dalej stowarzyszeniem) w w/w sprawie powołując się na art. 33 ust. 1 p.o.ś w brzmieniu obowiązującym do dnia 15 listopada 2008 r., który przyznaje prawo organizacjom ekologicznym do uczestniczenia w postępowaniu na prawach strony o ile zgłosiły chęć uczestniczenia w postępowaniu równocześnie ze złożeniem uwag lub wniosków do postępowania.

Przepis ten został zmieniony ustawą z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (zwanej „ustawą OOS”), która przyznaje prawo udziału w postępowaniu organizacjom ekologicznym, także w przypadku jeśli nie zgłaszały w nim uwag lub wniosków. Ponieważ postępowanie zostało wszczęte na wniosek z dnia 28 października 2008 r., zdaniem SKO zastosowanie ma art. 153 ust. 1 powyższej ustawy stanowiący, że dla spraw wszczętych przed dniem wejścia w życie ustawy (t.j. 15 listopada 2008 r.) i niezakończonych stosuje się przepisy dotychczasowe.

Jednakże należy zwrócić uwagę na fakt, że prawodawstwo w tej kwestii zostało zmienione, gdyż było sprzeczne z prawem wspólnotowym.

Otóż, art. 33 ust. 1 i 1a p.o.ś., na których oparto skarżone rozstrzygnięcie, w sposób nieprawidłowy transponował przepisy dyrektywy 85/337/EWG, co stało się przedmiotem wszczęcia przez Komisję Europejską postępowania przeciwko Polsce. Przepis ten jest sformułowany zbyt restrykcyjnie w stosunku do organizacji ekologicznych. Pozostali przedstawiciele zainteresowanej społeczności mają bowiem w myśl art. 28 k.p.a. status stron postępowania, natomiast w stosunku do organizacji ekologicznych wymaga się zgłaszania chęci udziału w postępowaniu OOS i równoczesnym przedkładaniu uwag i wniosków w terminie 21 dni. Co istotne, sprzeczność prawa polskiego z przepisami UE uznał również ustawodawca polski, jako jeden z motywów dla uzasadnienia projektu ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko wskazując właśnie konieczność prawidłowej transpozycji do prawa polskiego przepisów o udziale społeczeństwa w postępowaniu OOS. W uzasadnieniu² do projektu ustawy OOS ustawodawca napisał:

„W części dotyczącej postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko planowanych przedsięwzięć, projekt ustawy ma przede wszystkim na celu uwzględnienie zarzutów Komisji Europejskiej, podniesionych w ramach wszczętego przeciwko Polsce postępowania w sprawie o naruszenie przepisów dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne, zmienionej dyrektywą

---

¹ INTERNET: <http://ste-silesia.org/listy/SKO20090929WAWA.pdf> (na stronie 5 potwierdzenie daty otrzymania postanowienia SKO)

² INTERNET: <http://ste-silesia.org/bydgoszcz/uzasadnienieOOS.pdf> (str.2)

Rady 97/11/WE i dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/35/WE, zwanej dalej „dyrektywą 85/337/EWG” – naruszenie nr 2006/2281”

Niezgodność „starej ścieżki” prawa środowiskowego do 15 listopada 2008 roku wynika też z postanowień Konwencji z Århus, ratyfikowanej³ przez Polskę w roku 2003. Artykuł 9 ust. 3 Konwencji z Århus zapewnia⁴ dostęp do procedur sądowych lub innych procedur odwoławczych umożliwiających kwestionowanie działań i zaniechań osób prywatnych i władz publicznych naruszających przepisy prawa ochrony środowiska.

Artykuł dotyczący dostępu do wymiaru sprawiedliwości dotyczy ogólnie rzecz biorąc dwóch sytuacji. Z jednej strony gwarantuje możliwość poszukiwania ochrony w przypadku naruszenia przez władze uprawnień społeczeństwa związanych z dostępem do informacji oraz udziałem w podejmowaniu decyzji, z drugiej strony zaś przewiduje możliwość występowania do sądu z roszczeniami w interesie publicznym tzn. np. występowania do sądu z roszczeniem przeciw zakładom niestosującym się do krajowych przepisów ochrony środowiska.

Biorąc pod uwagę wskazaną wyżej niezgodność z przepisami prawa wspólnotowego, orzekając w przedmiocie udziału organizacji ekologicznej w postępowaniu należało kierować się zasadami prawspólnotowej wykładni prawa krajowego oraz zasadą pierwszeństwa prawa wspólnotowego. Ponieważ jednak z uwagi na brzmienie art. 33 ust. 1 w zw. z ust. 1a p.o.ś. wykluczona jest możliwość dokonania stosownej wykładni prawspólnotowej, stosownie do zasady pierwszeństwa prawa wspólnotowego SKO nie wolno było zastosować tego przepisu i stwierdzić niedopuszczalności zażalenia stowarzyszenia.

Planowana inwestycja przy ulicy Gwarków 9 w Warszawie podlega bezpośrednio pod wymogi emisyjne dyrektywy „spalarniowej”⁵ 2000/76/EU, która w dniu 15 stycznia 2008 roku została zastąpiona przez dyrektywę IPPC⁶ 2008/1/EU która w sposób kompleksowy podchodzi do udziału organizacji ekologicznych w procesie inwestycyjnym dla instalacji, które potrzebują pozwolenia zintegrowanego. Cały załącznik V do tej dyrektywy⁷ poświęcony jest tematyce udziału społeczeństwa w podejmowaniu decyzji.

Zwrócić też należy uwagę na wytyczne⁸ Ministerstwa Rozwoju Regionalnego z dnia 3 czerwca 2008 r. w zakresie postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko dla

---

³ Dziennik Ustaw z 9 maja 2003 Nr 78 poz. 706

⁴ Opracowanie Biura Orzecznictwa NSA : INTERNET
<http://www.nsa.gov.pl/index.php/pol/content/download/1008/6621/file/aarhus.doc>

⁵ Dziennik Urzędowy Wspólnoty Europejskiej 28.12.2000. L 332/91

⁶ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. dotycząca zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (Wersja skodyfikowana) (Tekst mający znaczenie dla EOG) *Dziennik Urzędowy Wspólnoty Europejskiej* L 024 , 29/01/2008 P. 0008 - 0029

⁷ Dyrektywa IPPC 2008/1/EU INTERNET:

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32008L0001:PL:NOT>

⁸ INTERNET: <http://ste-silesia.org/prawo/wytyczneOOS.pdf>

przedsięwzięć współfinansowanych z krajowych lub regionalnych programów operacyjnych, których zalecenia nie są co prawda wiążące, ale które przedstawiają wykładnię "Ministra Rozwoju Regionalnego odnośnie stosowania przepisów w zakresie postępowania OOS celem zapewnienia wskazówek dla jednolitego stosowania prawa przez właściwe organy administracji.". Otóż wytyczne te w akapicie 26 zalecają "organom administracji publicznej prowadzącym postępowania OOS dopuszczenie organizacji ekologicznych, które wyrażą chęć udziału w postępowaniu OOS na jakimkolwiek jego etapie, nawet jeśli nie zgłosiły uwag lub wniosków w terminie 21 dni bądź nie uzasadniły udziału miejscem swojego działania. Odstąpienia od ww. wymogów p.o.ś. jest uzasadnione w świetle zasady pierwszeństwa prawa wspólnotowego oraz obowiązku prowsólnotowej wykładni przepisów prawa krajowego (patrz: pkt 6 Wytycznych), jak również akceptowanej na gruncie orzecznictwa sądów wspólnotowych możliwości wyjątkowego bezpośredniego stosowania norm prawnych dyrektywy, gdy prawo krajowe jest z nią niezgodne. Art. 33 ust. 1a p.o.ś., jako pozostającego w sprzeczności z wymaganiami dyrektywy 85/337/EWG, zaleca się nie stosować."

W zaleceniach dla beneficjentów środków unijnych z Funduszu Spójności wytyczne w akapicie 167 stwierdzają:

*ETS wypowiedział się w przedmiocie obowiązku wszczęcia nadzwyczajnych trybów postępowania (stwierdzenie nieważności, uchylenie, zmiana decyzji) w stosunku do **ostatecznych** decyzji administracyjnych sprzecznych z prawem wspólnotowym. W orzeczeniu w sprawach połączonych i-21 Germany GmbH oraz Arcor AG & Co. KG122, Trybunał zaznaczył, że wobec braku stosownych uregulowań wspólnotowych, właściwymi przepisami postępowania służącymi ochronie prawa wspólnotowego, są wewnętrzne przepisy tych państw (czyli przepisy o postępowaniu administracyjnym) Przepisy te nie mogą być mniej korzystne od uregulowań dotyczących podobnych sytuacji zaistniałych pod prawem wewnętrznym (zasada równoważności) i nie czynią one praktycznie niemożliwym lub nadmiernie trudnym wykonywania praw wynikających ze wspólnotowego porządku prawnego (zasada skuteczności).*

W pierwszej kolejności, jeżeli chodzi o zasadę skuteczności, to wymaga ona, by normy dotyczące postępowania w sprawie decyzji administracyjnej, wydanej na podstawie przepisów krajowych niezgodnych z dyrektywą, nie czyniły niemożliwym lub nadmiernie trudnym wykonywania praw wynikających z tej dyrektywy. Co zaś się tyczy zasady równoważności, to wymaga ona, by całość uregulowań dotyczących zaradczego środka prawnego, znajdowała zastosowanie jednakowo do środków prawnych odnoszących się do naruszenia prawa wspólnotowego oraz tych dotyczących naruszenia prawa krajowego.

W efekcie należy uznać, iż jeśli krajowe uregulowania przewidują obowiązek uchylenia aktu administracyjnego sprzecznego z prawem krajowym, nawet jeśli stał się on ostateczny, w sytuacji gdy utrzymywanie go w mocy jest „zwyczajnie nie do zaakceptowania”, ten sam obowiązek uchylenia powinien istnieć w takich samych okolicznościach w odniesieniu do aktu administracyjnego niezgodnego z prawem wspólnotowym. Aby móc ocenić, czy niezgodność prawa krajowego z przepisami dyrektywy stanowi wystarczającą podstawę do wszczęcia nadzwyczajnego trybu postępowania, należy wziąć pod uwagę cele tej dyrektywy.

Związaną zasadą pierwszeństwa prawa wspólnotowego krajowych organów prowadzących postępowanie OOS⁹ potwierdza wyrok WSA w Warszawie z dnia 23.11.2005 r. (VII SA/Wa 462/05, LEX nr 198879).

Podobnie wypowiedział się prof. Janusz Mikula⁹, do stycznia 2009 roku podsekretarz stanu w Ministerstwie Rozwoju Regionalnego, który w ramach służbowych obowiązków miał decydujący wpływ na kształt tzw. «Listy Indykatywnej» projektów¹⁰ indywidualnych Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko (POiS) :

*Do podstawowych barier prawnych dla projektów Funduszu Spójności należały zagadnienia związane z niedostosowaniem polskiego prawa do prawa UE w zakresie zamówień publicznych i prawa ochrony środowiska. Po wejściu Polski do UE część beneficjentów ale także, co gorsza, część instytucji i jednostek systemu **wdrażania nie zauważyło podstawowych zasad prawa wspólnotowego czyli zasady pierwszeństwa prawa wspólnotowego, obowiązku prawnego wspólnotowej wykładni przepisów prawa krajowego i wynikających stąd obowiązków dla wszystkich organów administracji i sądów.***

Ten fundamentalny problem oraz pozostałe, powyżej wymienione, bariery występują także w obecnej perspektywie (2007 — 2013).

Projekty spalarniowe objęto wnikliwym systemem monitoringu fazy przygotowawczej oraz tam, gdzie beneficjenci o to poprosili, wsparciem eksperckim. Tak więc w Polsce planowanych do realizacji jest 12 zakładów termicznej utylizacji odpadów. W związku z tym, że są to bardzo trudne do realizacji projekty, tak z punktu technicznego jak i przede wszystkim społecznego, wymagają one przemyślanych i konsekwentnych działań w fazie ich przygotowywania. Dla projektów tych na początku 2007 roku opracowałem specjalną ścieżkę postępowania redukującą do minimum konflikty społeczne wokół tych inwestycji i dającą gwarancje, że podejmowane decyzje o lokalizacji tych przedsięwzięć są optymalne i zapadają, z pełnym udziałem społecznym oraz w zgodzie z dyrektywa 85/337/EWG. Jest to szczególnie istotne z punktu widzenia KE, gdyż protesty w sprawie budowy systemu spalarni odpadów komunalnych w Polsce zaczęły splotać do KE od początku 2007 roku (od momentu rozpoczęcia konsultacji społecznych listy indykatywnej).

*Zaproponowana ścieżka postępowanie polega na przeprowadzeniu oceny strategicznej wyboru systemu gospodarki odpadami oraz lokalizacji przedsięwzięć realizowanych w ramach wybranego systemu z zastosowaniem analizy wielowariantowej wielokryterialnej **wraz z przeprowadzeniem akcji informacyjno-konsultacyjnej dla społeczeństwa z pełną dokumentacją prowadzonych konsultacji.** Postępowanie takie nie wynikało wówczas z przepisów prawa, było i jest natomiast najlepszą metodą dochodzenia do optymalnych rozstrzygnięć*

---

⁹ Pełny tekst odczytu z dnia 19 października 2009 roku:

<http://ste-silesia.org/definicje/MVA/szczecin/Mikula.pdf>

¹⁰ Zamierzenie inwestycyjne ZUSOK przy ulicy Gwarków 9 znajduje się jako POiS 2.1 na liście indykatywnej.

Właściwe konsultacje społeczne, wymagane prawem unijnym i polskim, odbywają się na etapie wydawania decyzji środowiskowej, a następnie w fazie pozwolenia na budowę (jeżeli wymóg przeprowadzenia ponownej oceny zostanie określony w decyzji środowiskowej) i polegają na wyłożeniu całości dokumentacji do wglądu społeczeństwu, a następnie umożliwienie mu składania uwag i wniosków.

W lutym 2008 r. **Komisja Europejska poinformowała, że nie będzie akceptować w nowej perspektywie projektów przygotowywanych w oparciu o niezgodne z dyrektywami dotyczącymi ochrony środowiska prawodawstwo polskie.** Komisja zażądała w trybie pilnym dostosowania prawa polskiego do wymogów dyrektywy o ocenach oddziaływania na środowisko, dyrektywy siedliskowej i dyrektywy ptasiej. W związku z faktem, że proces przygotowania i uchwalenia nowych przepisów mógł potrwać do końca 2008 roku zaproponowałem i uzgodniłem z KE, że w okresie przejściowym zostaną wydane i będą stosowane Wytyczne¹¹ MRR w tym zakresie. Opracowałem podstawowe założenia do tych wytycznych. Ostateczny tekst wytycznych opracowany został przez wspólny zespół złożony z pracowników MRR, MOS i MI.

Odnosząc się do zarzutu Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Warszawie, że nasze stowarzyszenie nie złożyło uwag i wniosków chcielibyśmy podnieść, że inwestor, czyli Miasto Stołeczne Warszawa **włożył wiele wysiłku, by maksymalnie utrudnić udział organizacji ekologicznych** w konsultacjach społecznych oraz w procesie decyzyjnym. Jedyne informacje, jakie były zamieszczane na temat toczącej się procedury, były zamieszczone na bardzo rozbudowanej stronie warszawskiego Biuletynu Informacji Publicznych (bip.warszawa.pl). Przygotowaliśmy zestawienie¹² by pokazać, ile różnych, częściowo sprzecznych informacji zawarto między rokiem 2007 a dniem dzisiejszym w sprawie inwestycji. Gąszcz różnych obwieszczeń, sprostowań, decyzji jest tak wielki, że nawet Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Warszawie, wnikliwie analizując przypadek, nie dostrzegło, że w dniu 12 marca 2009 roku był termin powtórnych konsultacji społecznych określony na okres od 20 marca do 10 kwietnia 2009 roku. W wyniku tego przeoczenia w Postanowieniu zarzuciło stowarzyszeniom Zielone Mazowsze oraz Swiatowid, że składając uwagi do raportu¹³ OOS modernizacji i rozbudowy zakładu przy ulicy Gwarków 9, uczynili to po terminie. Jednocześnie chcemy podnieść, że inaczej niż stwierdziło SKO w Postanowieniu, w obwieszczeniu na BIP z dnia 13.11.2008 roku wprowadzono zaproszenie do składania uwag i wniosków, jednak nie został podany żaden termin graniczny, czyli można było te uwagi składać tak długo, jak się chciało.

Było (i jest nadal) to jednak niemożliwe, gdyż inwestor w dniu 13 listopada nie wyłożył raportu OOS ani żadnej innej dokumentacji sprawy.

Raport (wg właściwości pliku PDF stworzony w lutym 2008 roku) był wyłożony w dniach 20.3-10.4.2009 roku i zaraz zdjęty z serwisów internetowych oraz BIP. Warszawa posiada strony

---

¹¹ Chodzi o wytyczne z odnośnika 8 (<http://ste-silesia.org/prawo/wytyczneOOS.pdf>)

¹² INTERNET; <http://ste-silesia.org/warszawa/BIP.pdf>

¹³ INTERNET; <http://ste-silesia.org/warszawa/raportZUSOK.pdf>

internetowe, za pomocą których mogłaby odbyć zarówno konsultacje społeczne, jak i w sposób zgodny z unijnym prawem poinformować społeczeństwo o zamierzeniach inwestycyjnych i możliwości udziału społecznego¹⁴.

Mamy na myśli strony <http://www.stolicaczystosci.pl/> oraz stronę własną zakładu ZUSOK <http://www.zusok.com.pl/>

W « *Informacji o planowanej modernizacji zakładu*¹⁵ » wprawdzie opisuje się w skrócie to, co można wyczytać było w raporcie OOS, jednak nie ma w tam żadnej wzmianki o konsultacjach społecznych, wynikach tych konsultacji lub o wpływie konsultacji na aktualne zamierzenie inwestycyjne.

Wg naszego zestawienia BIP ostatnie konsultacje społeczne odbyły się w ramach WOSO w roku 2007 i na początku roku 2008. Nie wiadomo, czy uczestnicy tych spotkań mieli możliwość analizy raportu OOS sporządzonego przez firmę SOCOTEC 20 lutego 2008 roku.

Nie odbyły się konsultacje społeczne po wszczęciu postępowania w dniu 13 listopada 2008 roku ani po wyłożeniu ponownym raportu OOS w marcu i kwietniu 2009 roku.

Także w broszurze¹⁶ informacyjnej na temat ZUSOK na stronie <http://www.stolicaczystosci.pl/> nie ma słowa ani o możliwości konsultowania tej decyzji, ani o wynikach konsultacji społecznych. Za to na stronie 11 jest rozdział zatytułowany « Eksperti wybierają rozwiązanie z przyszłością » które sugeruje, że cała procedura inwestycyjna jest wewnętrzną sprawą ZUSOK, gdzie nie przewidziano żadnego wpływu mieszkańców czy innych organizacji z zewnątrz.

Dlatego uważamy, że mieliśmy prawo (podobnie jak SKO) nie wiedzieć, że termin składania uwag i wniosków był pod koniec marca 2009 roku.

Niezrozumiałe wydaje się nam szczególnie uzasadnienie do postanowieniu o nadaniu rygoru natychmiastowej wykonalności, że inwestycja jest niezbędna z uwagi na zdrowie mieszkańców stolicy. Chcemy zwrócić uwagę Wysokiemu Sądowi na fakt, że raport środowiskowy był gotowy najpóźniej w lutym 2008 roku, postępowanie zostało wszczęte na dwa dni przed wejściem w życie znacznie bardziej „prowspółnotowego” prawa – ustawy OOS a mimo tego raport został wyłożony dopiero pod koniec marca 2009 roku. Nie można więc wg nas uznać, że inwestorowi się zbyt spieszono.

Dodatkowo raport OOS przewiduje, oprócz budowy de facto drugiej spalarni odpadów, zmianę przetwarzania odpadów kierowanych do „starej” spalarni bez modernizacji jej węzła

---

¹⁴ Pozytywne przykłady stron internetowych innych miast, poświęcone wyłącznie budowie spalarni i konsultacjom społecznym: SZCZECIN <http://egos.pl/> ; BYDGOSZCZ <http://www.czystabydgoszcz.pl/> ; KRAKOW <http://spalarnia.krakow.pl/>; BIAŁYSTOK <http://czystaenergia.bialystok.pl/>

¹⁵ INTERNET http://www.zusok.com.pl/zal/informacja_o_projekcie.pdf

¹⁶ INTERNET: <http://ste-silesia.org/warszawa/broszuraZUSOK.pdf>

oczyszczania spalin. Pomijając całą problematykę budowy nowych linii do spalania, to takie rozwiązanie będzie miało istotny wpływ na pogorszenie się zarówno norm emisyjnych, jak i samego cyklu technologicznej pierwszej linii, gdyż bardzo wiele substancji toksycznych, w tym metali ciężkich, było wcześniej wysortowywanych przed spalaniem lub kompostowanych.

Po likwidacji sortowania wstępnego odpadów wymieszanych i całej kompostowni odpady mają trafiać bezpośrednio do piecy spalarni (raport, str. 68 i dalsze). Tymczasem wg prezentacji¹⁷ ZUSOK (folia 28) jest wskazane, że we frakcji drobnej kierowanej dotychczas do kompostowni (a w przyszłości do spalania) jest aż 2,2g rtęci oraz 267g ołowiu w tonie suchej masy kompostu. Przeciętne wartości rtęci w europejskich odpadach wynoszą zaś 0,2-0,5 g/tona odpadów.

Oznacza to, że dzięki kompostowaniu i wcześniejszemu przesiewaniu udało się skoncentrować substancje toksyczne w kompoście a spalana była mniej toksyczna frakcja palna. Także azot organiczny (składnik biomasy) był koncentrowany we frakcji drobnej.

Pozwala to instalacji ZUSOK mimo dosyć starej technologii i nikłej selektywnej zbiórce odpadów niebezpiecznych w Warszawie uzyskiwać bardzo dobre wyniki emisji spalin. Ta sytuacja jednak diametralnie się zmieni, gdy wszystko , bez jakiegokolwiek segregacji, będzie szło ze śmieciarki od razu do bunkra a stamtąd do leja zasypowego kotła. Emisja związków rtęci, pyłów oraz tlenków azotu wzrośnie b. wyraźnie.

O ile nie wiadomo, gdyż autorzy raportu nie przewidzieli tego i nie sporządzili dla tej opcji odpowiednich wyliczeń.

Nie ma też w raporcie gwarancji, że system niekatalitycznej redukcji tlenków azotu SNCR da sobie radę z warszawskimi odpadami bez wsparcia katalizatora DeNOx (SCR) instalowanego w b. wielu spalarniach w Europie.

Na stronie 152 raportu wskazano jako metodykę obliczania stanu jakości powietrza (tła zanieczyszczeń oraz emisji skumulowanej) za pomocą programu OPERAT 2000 dla Windows firmy PROEKO, Usługi Komputerowe w Ochronie Środowiska, Al. Wolności 21/11, Kalisz. System obliczeń rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń w powietrzu atmosferycznym OPERAT uwzględnia referencyjne metody obliczeniowe zawarte w rozporządzeniu Ministra Środowiska z 5 grudnia 2002 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu¹⁸

Niestety, rozporządzenie to, na skutek nowelizacji¹⁹ ustawy prawo ochrony środowiska z dnia 26 kwietnia 2007 roku (2007.88.587) jest nieobowiązujące, w ten sposób wyliczenia też są już nieważne.

---

¹⁷ INTERNET

<http://ste-silesia.org/definicje/ZUSOK%20warszawa%20pseudo%20MBA%20przy%20pseudo%20MVA.pdf>

¹⁸ Dziennik Ustaw z roku 2003 tom 1 , pozycja 12

¹⁹ Dziennik Ustaw z 2007 roku, tom 88 , pozycja 587 (art 222.2) ISAP:

<http://isap.sejm.gov.pl/DetailsServlet?id=WDU20070880587+2009%2408%2420&min=1>

Wyliczenia emisji dla nowych linii spalarni nie powstały na podstawie konkretnego projektu technicznego inwestora ale przeglądu ekologicznego instalacji referencyjnych opisanych w dokumencie BREF²⁰ dla instalacji termicznych z roku 2006, sporządzonego przez Europejskie Biuro IPPC w Sewilli.

Autorzy nie uwzględnili jednak ani morfologii odpadów komunalnych w Warszawie (bo jej nie znają) ani faktu, że instalacje referencyjne BREF są o wiele bardziej skomplikowane pod względem budowy i instalacji oczyszczania spalin niż planuje to inwestor. Są to też instalacje większe. Dlatego proste porównanie i wyliczenie średniej arytmetycznej emisji nic nie mówi o tym , czego tak naprawdę możemy się w Warszawie spodziewać.

W naszej prezentacji²¹ dotyczącej planowanej spalarni w Białymstoku, do którego raport OOS napisała także firma SOCOTEC, porównaliśmy planowany układ oczyszczania spalin z niektórymi instalacjami BREF zakreślając czerwonym krzyżykiem te aparaty do redukcji emisji, których zabraknie w Białymstoku. W tym miejscu chcemy podnieść, że plany białostockie są prawie identyczne z warszawskimi (poza samą ilością ton przerobu na rok) co wskazuje, że nie chodzi tutaj o konkretny projekt techniczny a przykładowy przegląd technologiczny.

Akcentowany przez inwestora fakt, że chodzi w zamierzeniu o modernizację i rozbudowę a nie budowę nowej spalarni nie ma żadnego znaczenia, gdyż wg wyroku ETS²² procedurę konsultacji społecznych i poszukiwania lokalizacji i technologii alternatywnych dla rozbudowy ależy robić w takim samym stopniu jak dla nowej spalarni budowanej na « greenfield ».

Dlatego uważamy, że mieliśmy i nadal mamy interes społeczny, by brać udział w dalszym postępowaniu decyzyjnym.

Mając powyższe na uwadze, wnosimy jak na wstępie.

Z poważaniem

Tomasz Wollny
STE-Silesia.org
Zarząd

Przemysław Wolny
STE-Silesia.org
Zarząd

---

²⁰ EIPPCB Sewilla: http://ftp.irc.es/eippcb/doc/wt_bref_0806.pdf

²¹ INTERNET <http://ste-silesia.org/bialystok/prezentacja.pdf> folia7 - ZUSOK, folie 8-13 BREF

²² Wyrok ETS C-255/05 Komisja Europejska przeciw Rep.Włoskiej

(<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2005:205:0011:0012:PL:PDF>)